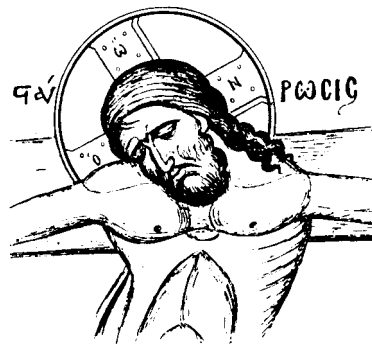

+

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ
ΙΟΥΛΙΤΤΗΣ & ΚΗΡΥΚΟΥ
(ῶν ἡ μνήμη τῇ 15ῃ Ἰουλίου)

«Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων»

ΤΗ ΙΕ΄ ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης
τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

*Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν στίχους ς΄ καὶ ψάλλομεν
στιχηρὰ προσόμοια γ΄, δευτεροῦντες αὐτά.*

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Νηπιόφρονα τύραννον,
ἐν τελείῳ φρονήματι,
ἀτελεῖ τε σώματι, μάρτυς Κήρυκε,
ἀνδρειοφρόνως κατήσχυνας·
διὸ πρὸ βημάτων σε,
ἀπηνῶς δικαστικῶν,
καταβάλλει θανάτῳ σε,
μνηστευόμενος,
τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω ἧς ἐπέβης,
ἐν ἀτμίζοντι εἰσέτι,
περιῶρέόμενος αἵματι.
Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος,
ταῖς ἀρδεΐας τοῦ Πνεύματος,
Ἰουλίττα ἔνδοξε, τὸν ἐκ σπλάγχνων σου,
ἀναβλαστήσαντα Κήρυκον,
προσάγεις θυόμενον,

καὶ ληνοῖς μαρτυρικοῖς,
ἀληθῶς ἐκθλιβόμενον· μεθ' οὗ βλύσασα,
κατανύξεως οἶνον, τὰς καρδίας
κατευφραίνετε τῶν πίστει,
ἐπιτελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Αἰκισμοῖς ὁμιλήσασα,
καὶ ποικίλαις κολάσεσιν,
ἀνδρικῶς ὑπέμεινας ἀξιάγαστε·
τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνορῶσα δέ,
υἱοῦ τὴν τελείωσιν,
τὸ μαρτύριον διπλοῦν,
Ἰουλίττα διήνυσας· ὅθεν νέμει σοι,
καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους ἀθλοθέτης,
ὁ τὴν νίκην τοῖς ἀθλοῦσιν,
παντοδυνάμως δωρούμενος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες ξένον θέαμα καὶ παράδοξον.
Τίς ἐώρακε νήπιον, τριετῇ ὄντα, τύραννον αἰσχύναντα;
ὦ τοῦ θαύματος!
Μητέρα ἐθήλαζε, καὶ τιθηνούμενος τῇ γαλουχῷ ἐβόα·
Μὴ πτοοῦ, μητέρα μου, τὰς ἀπειλὰς τοῦ δεινοῦ
κοσμοκράτορος· Χριστὸς γάρ ἐστιν ἡ ἐλπίς τῶν πιστευόντων
εἰς αὐτόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε;
τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον;
ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής,

ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς,
φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι'
ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος,
ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος.
Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Ἀναγνώσματα μαρτυρικά.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. 43, 9-14)

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα
καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα
ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν;
Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ
εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς
Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ
Πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ
ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός,
καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα,
ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες,
καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει
αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ
Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. 3, 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν
βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι. Καὶ
ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία

σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 5, 15-23 & 6, 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ρομφαίαν. Συνεκπολεμήσῃ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas, πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσῃ κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσῃ αὐτούς, καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει

θρόνους δυναστῶν. Ακούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε·
μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες
πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη
παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ
Υψίστου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄. Γερμανοῦ.

Τὸν γενναῖον Ἀθλητὴν, καὶ κήρυκα τῆς πίστεως,
σὺν μητρὶ θεόφρονι, ἐπαξίως μακαρίσωμεν·
οὗτοι γὰρ καρτερῶς ἐναθλήσαντες,
τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν,
τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀνδρείως κατέβαλον.
Διὸ στεφάνους ἔλαβον, παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ,
καὶ πρεσβεύουσιν αὐτῷ, ἐν παρρησίᾳ ἀκαταπαύστως,
σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντας,
τὴν ἱερὰν αὐτῶν ἄθλησιν.

Ἦχος β΄. Βυζαντίου.

Δεῦτε πιστοί, τοῖς ἐπαίνοις συνελθόντες,
στέψωμεν δυάδα παναγίαν, Τριάδος σέβας κατέχουσιν·
τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τῶν τυράννων τὴν
ἀπόνοιαν, τοῖς ἑαυτῶν ποσὶ κατεπάτησαν.
Τούτους ἀνευφημοῦντες ἀνακράζωμεν, λέγοντες·
Χαίροις Ιουλίττα πανσεβάσμιε,
ἢ τὴν γυναικείαν ἀσθένειαν ἀπορρίψαμένη,
καὶ ἀνδρικῶς ἀγωνισαμένη·
Χαίροις Κήρυκε παμμακάριστε,

ὁ τριετὴς τῇ ἡλικίᾳ, καὶ τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν
καταβαλὼν. Χαίρετε τὸ ἡμέτερον κλέος καὶ καύχημα,
τῶν ἐν πίστει ἐορταζόντων τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἄθλησιν·
οὓς ἱκετεύομεν πρεσβεύειν ἀεὶ τὸν τῶν ὅλων Κύριον,
τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι εἰρήνην,
καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ Μαυρολέοντος.

Ὁ ἐκ σπαργάνων πεπληρωμένος χάριτος,
καὶ ἐσχηκῶς πεπολιωμένον φρόνημα,
ἐν τῇ νίκη τῶν ἀγώνων σου μάρτυς Κήρυκε,
αἴτησαι σὺν τῇ μητρί σου Χριστὸν τὸν Θεόν,
δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ,
ὡς τῆς Τριάδος μέγας ὁμολογητής.

**Δόξα. Ὡχος ὁ αὐτός.
Τοῦ αὐτοῦ.**

Νήπιος ἀνεφάνης ἐν Μάρτυσι,
τέλειος ἐδείχθης τῷ φρονήματι.
Ἀφ' οὗ τὸν ἀναρχον Λόγον ἐδέξω, πανεύφημε,
τὸ πῦρ οὐκ ἐδειλίασας τῶν παρανόμων.
Σὺν τῇ μητρί σου τὸν Κτίστην ἱκέτευε,
ἵνα σώσῃ ὡς σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου,
εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ

Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ τριετής μὲν τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν πολίος,
ὁ φερωνύμως κήρυξ, γεγονώς τοῦ Δεσπότου,
μητρῶων ἀποσπᾶται ἐξ ἀγκαλῶν,
καὶ θυσία προσφέρεται,
ὥς τριετίζουσα δάμαλις σὺν μητρί,
Ιουλίττη τῇ θεόφρονι.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Τῇ ἱερᾷ ξυνωρίδι, μητρὸς ὁμοῦ καὶ παιδός,
τῇ ἀγωνισαμένῃ, καρτερῶς καὶ γενναίως,
προσάξωμεν δεήσεις, ὅπως Χριστῷ,
ἀδιαλείπτως πρεσβεύωσιν,
ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει τὴν ἱεράν,
τούτων μνήμην ἐκτελούντων αἰεί.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Δεῦτε φιλέοργοι πάντες ἀνευφημήσωμεν,
ἀρρενόφρονα γνώμην, γυναικεία ἐν φύσει,
στερῶς ἀντεχομένην τῆς εἰς Χριστόν,
εὐσεβείας καὶ πίστεως,
καὶ καταβάλλουσιν τύραννον δυσσεβῆ,
σὺν ἀθέῳ τῷ φρονήματι.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ τριετὴς τὴν Τριάδα ἐκήρυττε,
καὶ γαλουχῶν τὴν μητέρα ἐστήριζε·
Παῦσον, ὦ μῆτέρ μου, τὸν ὀδυρμὸν τῶν δακρύων·
ἄνωθεν ὁ Κτίστης βλέπει,
καὶ σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεσποινα πρόσδεξαι,
τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς,
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον κλπ. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Ἀπολυτίκιον.

Ποίημα Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου ς΄.
Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἡ λογικὴ Χριστοῦ ἀμνάς, Ἰουλίττα,
σὺν τριετεί ἀμνῷ αὐτῆς τῷ Κηρύκῳ,
δικαστικοῦ πρὸ βήματος παρέστησαν,
εὐθαρσῶς κηρύττοντες,
τὴν Χριστῶνυμον κλῆσιν·
οὐδόλως ἐπτοήθησαν
ἀπειλὰς τῶν τυράννων·
καὶ στεφηφόροι νῦν ἐν οὐρανοῖς,
ἀγαλλιῶνται
Χριστῷ παριστάμενοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον,
καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον,
διὰ σοῦ, Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται,
Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος,
καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος,
δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον,
ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν.
Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ἐξέστη ἡ πληθὺς, τῶν αὔλων Ἀγγέλων,
ὀρῶσα τὴν λαμπράν, ἣν ἐτέλεσας νίκην,
ἀήττητε Κήρυκε,
νηπιάζοντι σώματι
πῶς τῷ δράκοντι, τῷ νοητῷ συνεπλάκης,
καὶ κατέρῳραξας,
τούτου συνθλάσας τὴν κάραν,
τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν,
τοῦ Δεσπότης δοχεῖον,
ἀνάστησον ἡμᾶς,
πεπτωκότας εἰς χάος,
δεινῆς ἀπογνώσεως,
καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων·
σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία,

καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία,
καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν.
Κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Πῶς τοὺς ἀγῶνάς σου,
Μάρτυς ὑμνήσωμεν;
πῶς τὰς ὁδύνας σου, ἐπαίνοις στέψωμεν,
οὓς, Ἰουλίττα καρτερῶς,
ἀνέτλης ὑπὲρ τοῦ Κτίστου;
τὸ γὰρ σῶμα εἴσας,
αἰκισμοῖς καταξαίνεσθαι,
τὴν ψυχὴν δὲ βέλεσι,
συμπαθείας ἐμπείρεσθαι,
τὴν θλάσιν τοῦ υἱοῦ σου ὁρῶσα·
μεθ' οὗ σωθῆναι ἡμᾶς ἰκέτευε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου,
καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου,
ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς,
ἐβόα σοι Θεοτόκε·
Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον;
τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ, καὶ ἐξίσταμαι·
διὸ ὡς προσετάγην βοᾷ σοι·
Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.
Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν γυναιῶν γέγονας,
καύχημα μέγα,
Ἰουλίττα θύσασα,
Κήρυκον τὸν μονογενῆ,
καὶ σεαυτὴν δοῦσα ὕστερον,
δῶρον Κυρίῳ,
γενναίως ἀθλήσασα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Χαῖρε θρόνε πύρινε,
τοῦ Βασιλέως,
καὶ λυχνία πάγχρυσε,
φωτὸς τοῦ Θεοῦ τὰς ψυχάς,
καὶ διανοίας λαμπρύνασα,
τῶν ἀνυμνούντων,
σὲ Κόρη πανύμνητε.

Οἱ Αναβαθμοί. Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Ἐκ νεότητός μου.

Προκείμενον. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει...

Στίχος. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου...

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, τὸ τοῦ Ὁρθρου τοῦ ἁγ. Γεωργίου (23 Ἀπριλίου)

Ο Ν', Ἐλέησόν με ὁ Θεός...
Δόξα. Ταῖς τῶν ἀθλοφόρων.
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στιχηρὸν ἰδιόμελον
Ἦχος πλ.β'

Σήμερον ἡ ἀθλητομήτωρ Ἰουλίττα,

ὥς πανεύοσμον θυσίαν προσήνεγκεν
τῷ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς Μονογενεῖ Λόγῳ,
σὺν τῷ μονογενεῖ υἱῷ Κηρύκῳ ἑαυτήν,
καὶ συγκαλεῖται ἅπαντας τοὺς πιστοὺς μεγάλη τῇ φωνῇ·
Δεῦτε ἴδετε ὅσα ποιεῖ ἡ πρὸς τὸν Κύριον ὑπέρλογος ἀγάπη,
δοξάζοντες ἐν ὕμνοις, τὸν ἐνισχύσαντα τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν,
καὶ παρασχόντα τὸ ἀφθαρτον στέφος τῆς ἀθλήσεως.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου....
καὶ εἴτα ψάλλονται οἱ Κανόνες.
Πρῶτον ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡιδὴ α΄.

Ὁ εἰρμός.

Υγρὰν διοδεύσας ὥσεὶ ξηράν,
καὶ τὴν αἰγυπτίαν
μοχθηρίαν διαφυγών,
ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα·
Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς,
πρὸς σὲ καταφεύγω,
σωτηρίαν ἐπιζητῶν·
ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθέने,
τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί,
πολλῆς ἀθυμίας,
ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν,
εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ,

τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν,
δυσωπῶ, Παρθένε,
λυτρωθῆναι με τῶν δεινῶν·
σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω,
καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν,
ἐπισκοπῆς θείας,
καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ,
ἀξιώσον, μόνη Θεομῆτορ,
ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Τῶν Ἁγίων ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
«Κήρυκον ὕμνῳ σὺν τῇ τεκούσῃ προφρόνως. Ἰωσήφ».
Ἦχος καὶ εἰρμός ὁ αὐτός.

Κηρύξαντες Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς,
σαφῶς γεννηθέντα,
σαρκωθέντα τε ἐκ μητρὸς,
μάρτυρες τῶν τούτου παθημάτων,
διὰ παθῶν καὶ θανάτου γεγόνατε.

Ἦ ἔνθεος Μάρτυς ὡς φωταυγής,
σελήνη συνοῦσα,
τῷ ἡλίῳ τῷ ἐξ αὐτῆς,
τεχθέντι Κηρύκῳ πᾶσαν κτίσιν,
ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτίσι φωτίζουσι.

Ῥεόντων ἡλλάξω τὰ μηδαμῶς,
κινούμενα Μάρτυς,

καὶ ἀγκάλαις τὸν σὸν υἱόν,
φέρουσα σὺν τούτῳ τῶν ἀνόμων,
καὶ διαβόλου τὴν πλάνην ἡμαύρωσας.
Ὑπάρχουσα γένους περιφανοῦς,
διὰ μαρτυρίου,
καὶ βασάνων πολυειδῶν,
μάρτυς Ἰουλίττα Βασιλέως,
τοῦ ἀθανάτου θυγάτηρ γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Κατήργηται θάνατος διὰ σοῦ,
καὶ Ἄιδου τὸ κέντρον,
ἠφανίσθη, Μήτηρ ἀγνή·
σὺ γὰρ τὸν ἀθάνατον Δεσπότην,
θανατωθέντα σαρκὶ ἀπεκύησας.

**Ωιδὴ γ' .Τῆς Θεοτόκου.
Ὁ εἰρμός.**

Οὐρανίας ἀψίδος,
ὀροφουργὲ Κύριε,
καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ,
σύ με στερέωσον,
ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ,
τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης,
τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,
μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάρια

Προστασίαν καὶ σκέπην,

ζωῆς ἐμῆς τίθημι,
Σέ, Θεογεννήτορ, Παρθένε,
σύ με κυβέρνησον,
πρὸς τὸν λιμένα σου,
τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία,
τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,
μόνη πανύμνητε.

Ἰκετεύω, Παρθένε,
τὸν ψυχικὸν τάραχον,
καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην,
διασκεδάσαί μου·
σὺ γάρ, Θεόνυμφε,
τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
τὸν Χριστὸν ἐκύησας,
μόνη πανάχραντε.

Εὐεργέτην τεκοῦσα,
τὸν τῶν καλῶν αἴτιον,
τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον,
πᾶσιν ἀνάβλυσον·
πάντα γὰρ δύνασαι,
ὥς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ,
τὸν Χριστὸν κυήσασα,
Θεομακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀρρώστίαις,
καὶ νοσεροῖς πάθεσιν,
ἐξεταζομένω, Παρθένε,
σύ μοι βοήθησον,
τῶν ἱαμάτων γάρ,
ἀνελλιπῇ σε γινώσκω,

θησαυρόν, Πανάμωμε,
τὸν ἀδαπάνητον.

Τῶν Ἁγίων. Ὁ αὐτός.

Οὐρανίων θαλάμων,
καὶ φωταυγοῦς λήξεως,
διαγωνιζούσης τε δόξης
κατηξιώθητε,
Μάρτυρες ἔνδοξοι,
τοῦ διαβόλου τὰ κέντρα,
πόνοις τῆς ἀθλήσεως,
ἐξαφανίσαντες.
Νεοττὸς ὡς ὠραῖος,
περιστερᾶς σώφρονος,
ταύτην ἐμιμήσω,
τῷ πλάνῳ ἀντιταττόμενος,
ἔνδοξε Κήρυκε,
θωπευτικῶς προσελθόντι,
καὶ συλῆσαι σπεύδοντι,
σὲ τὸν ἀήττητον.

Ὑπερήφανον ὄφιν,
εἰς οὐρανούς θέμενον,
στόμα καὶ τὴν γῆν ἐξαλείφειν
κατακαυχώμενον,
νήπιον ἄκακον,
τῇ τοῦ Σταυροῦ πανοπλία,
παντελῶς ἠδάφισε,
καὶ ἐξηφάνισε.

Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας τοὺς κόλπους
τοὺς πατρικούς, Ἀχραντε,
Λόγος ὁ τὸ πᾶν οὐσιώσας,
σοῦ τὴν πανάμωμον,
γαστέρα ᾤκησε,
καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ὥράθη,
καὶ βροτοὺς ἐθέωσεν,
ὁ ὑπερούσιος.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Φιλομάρτυρες δεῦτε τοὺς νοητοὺς,
μαργαρίτας Κυρίου καὶ ἀθλητάς,
Κήρυκον ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν τούτου μητέρα·
τῇ τριετία τοῦτον ἐκθρέψασα γάλακτι,
τῷ Θεῷ θυσίαν, προσήγαγεν ἄμωμον·
ὅθεν καὶ τῆς νίκης,
σὺν αὐτῷ τοὺς στεφάνους,
ἐδέξατο ἄνωθεν,
καὶ Χριστῷ συναγάλλονται·
πρὸς οὓς πίστει βοήσωμεν·
Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ,
τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσών,
ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν,
τῷ σάλῳ συνέχομαι,

τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου,
καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν,
καὶ σκέπην γινώσκων σε,
τῷ λιμένι προστρέχω,
τῆς σῆς ἀγαθότητος·
ὅθεν Παναγία,
τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα,
ἀσπόρως ἰκέτευε,
ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου,
τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε,
πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει,
τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Ωιδὴ δ΄. Τῆς Θεοτόκου.
Ὁ εἰρμός.

Εἰσακήκοα, Κύριε,
τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον,
κατενόησα τὰ ἔργα σου,
καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τροπάρια

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον,
ἢ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον,
καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον,
τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον,
ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι,

ἢ τὸν εὐσπλαγχνον κυήσασα,
καὶ Σωτῆρα πάντων, τῶν ὑμνούντων σε.

Ἀπολαύοντες, Πάναγνε,
τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον,
ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον,
οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα,
καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον,
κεκτημένοι σε, Πανύμνητε,
δυσχερείας πάσης, ἐκλυτρουόμεθα.

Τῶν Ἁγίων. Ὁ αὐτός.

Νηπιάζοντι σώματι,
καὶ τελειοτάτῳ Μάρτυς φρονήματι,
τὸν ἀρχέκακον κατέβαλες,
τὸν τὴν πονηρίαν κακουργήσαντα.
Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος,
μάρτυς Ιουλίττα, βότρυν ἐξήνθησας,
τὸν γενναῖον ὄντως Κήρυκον,
μαρτυρίου γλεῦκος ἀποστάζοντα.

Συμπαθῶς ἐνητένιζες,
οἷά περ ἄμνὰς ἀρνίῳ τῷ Μάρτυρι,
Ιουλίττα ἀξιάγαστε,
σφαγιαζομένη Μάρτυς ἔνδοξε.

Ὑπερήφανον τύραννον,
θεία ταπεινώσει περιφραττόμενοι,
Ἀθλοφόροι κατεβάλετε,

καὶ στεφάνους νίκης ἐκομίσασθε.

Θεοτοκίον.

Νόμοι φύσεως Πάναγνε,
ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν κυοφορία σου,
ἐναλλάττονται τὸν Πλάστην γάρ,
ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον ἀπεκύησας.

Ὡιδὴ ε΄. Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ εἰρμός

Φώτισον ἡμᾶς,
τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε,
καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ,
τὴν σὴν εἰρήνην,
παράσχου ἡμῖν, φιλάνθρωπε.

Τροπάρια

Ἐμπλησον, Ἄγνή,
εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου,
τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν,
τῆς εὐφροσύνης,
ἣ γεννήσασα τὸν αἵτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς,
ἐκ κινδύνων, Θεοτόκε Ἄγνή,
ἣ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν,
καὶ τὴν εἰρήνην,
τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσιν.

Λῦσον τὴν ἀχλὺν,
τῶν πταισμάτων μου, Θεόνυμφε,
τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος,
ἢ φῶς τεκοῦσα,
τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ἰασαι Ἀγνή,
τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν,
ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα,
καὶ τὴν υἰγείαν,
τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Τῶν Ἁγίων. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τεινομένη θεόφρον,
μάστιξι τὸ σῶμά σου δαπανωμένη τε,
τῆς φθορᾶς τὸ πάχος
ἐξεδύσω, στολὴν ἐνεδύσω δέ,
ἣν ὁ ἐκ Παρθένου,
μονογενὴς σάρκα φορέσας,
τοὺς ἀνθρώπους θεώσας ἐνέδυσεν.

Ἐγυμνώθης τὸ σῶμα,
Μάρτυς παναοίδιμε καταφρονήσασα,
σαρκικῆς αἰσχύνης,
καὶ ἐχθρὸν τὸν τὴν Εὐάν γυμνώσαντα,
Ἰουλίττα πάλαι,
καρτερικῶς ἀνδρισαμένη,
αἰωνίαν αἰσχύνην ἐνέδυσας.

Κεφαλὴν ἐκτμηθεῖσα,
κάραν τὴν τοῦ ὄφεως Μάρτυς συνέθλασας,

στερηθεῖσα πλούτου,
τὸν οὐράνιον ὄλβον κεκλήρωσαι,
μὴ σαλευομένην, παραλαβοῦσα βασιλείαν,
μετὰ πάντων Μαρτύρων, Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος,
σάρκα ἀνελάβετο ἔννουν καὶ ἔμψυχον,
ἐκ σοῦ, Παναγία,
καὶ δι' οἶκτον ἐγένετο ἄνθρωπος,
καὶ ἐθέωσέ με, τὸν παραβάσει ἀπωσθέντα,
ὃν ἰκέτευε σῶσαι τὰ σύμπαντα.

Ωιδὴ ς'. Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ εἰρμός

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον,
καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις,
ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη,
καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε·
καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς·
Ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν,
ἑαυτὸν ἐκδεδωκώς τῷ θανάτῳ,
τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν,
κατασχεθεῖσαν, Παρθέने, δυσώπησον,
τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν,
τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι,
καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε,
τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον,
καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν,
καὶ δέομαι διαπαντός·
ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναι με.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα,
καὶ ψυχῶν σε παντελῇ σωτηρίαν,
καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι, Κόρη,
καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα.
Ὡ Δέσποινα, καὶ νῦν ἡμᾶς,
τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι,
καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου·
ἀλλ' ἢ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου,
καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα,
σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς,
ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Τῶν Ἀγίων. Ὁ αὐτός.

Ὑπέπλευσαν τῶν ἀπείρων βασάνων,
οἱ πανεύφημοι τὸ ἄστατον ὕδωρ,
τῇ τοῦ Σταυροῦ, κυβερνήσει καὶ ὄρμῳ,
γαληνοτάτῳ σαφῶς προσωρμίσθησαν,
βυθίσαντες τὸν Φαραῶ,
τὸν ἀόρατον αἵματος ῥεύμασι.

Σκιρτᾷ σε Ἰκονιέων ἡ πόλις,
θρεψαμένη, καὶ κομπάζει τῇ μνήμῃ,

σοῦ τῇ σεπτῇ ἡ Ταρσός, Ἰουλίττα·
τοῦ μαρτυρίου ἐν ταύτῃ γὰρ ἤνυσας,
τὸ στάδιον σὺν τῷ νύῳ,
καὶ στέφανων τῆς νίκης ἡξίωσαι.

Ἠλόγησας πολυπλόκων βασάνων,
καὶ τρύγων ὠραιότατη ἐδείχθης,
σὺν νεοτῷ, ἀναπτᾶσα καὶ πάντων,
ὑπεραρθεῖσα παγίδων τοῦ ὄφεως,
Πανεύφημε καὶ εἰς μονάς,
οὐρανίους πανσόφως κατέπαυσας.

Θεοτοκίον.

Προῤῥίζους τῷ τμητικῷ σου δρεπάνῳ
τῆς πρεσβείας ἐναπόκοψον Κόρη,
τοὺς πονηροὺς, λογισμοὺς τῆς ψυχῆς μου,
καὶ καρποφόρον ἀνάδειξον δέομαι,
ἀπάντων γὰρ τὸν φυτουργόν,
τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἐκύησας.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν ἀγκάλαις φέρουσα,
ἡ χριστομάρτυς,
Ἰουλίττα Κήρυκον,
ἐν τῷ σταδίῳ μητρικῶς,
ἀγαλλομένη ἐκραύγαζε·
Σὺ τῶν Μαρτύρων,
Χριστὲ τὸ κραταίωμα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν νοῦν μου φώτισον, Χριστέ,
φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου,
ὅπως ἐπαξίως ἐξισχύσω ὑμνῆσαι τοὺς Ἁγίους σου,
καὶ τοὺς ἀγῶνας ἐξειπεῖν.
Ποία δὲ γλῶσσα ἐκλαλῆσαι δυνήσεται
τοὺς ἄθλους,
οὓς ὑπέμειναν, καὶ τὰ ἔπαθλα;
Διὸ οὖν σοὶ προσπίπτω φιλάνθρωπε.
Ἄνεσιν παράσχου τῇ ἀθλίᾳ νῦν ψυχῇ μου,
δωρούμενός μοι καιρὸν μετανοίας·
εἰς τοῦτο γὰρ ἐκὼν ἔλαβες σάρκα,
ἵνα πάντας πρὸς ζωὴν ἐπαναγάγῃς,
ἧς οἱ Ἀθληταὶ τυχόντες, ἀπαύστως μέλπουσι·
Σὺ τῶν μαρτύρων, Χριστέ τὸ κραταίωμα.

Συναξάριον.

**Τῇ ΙΕ΄ τοῦ Ἰουλίου μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ ἐνδόξων
Μαρτύρων Ιουλίττης καὶ Κηρύκου τοῦ υἱοῦ αὐτῆς.**

Στίχοι.

Ἰουλίττα συναθλος υἱῷ Κηρύκῳ,
Ἡ λαιμότημητος τῷ κάραν τεθλασμένῳ.
Πέμπτη Ἰουλίτταν δεκάτη τάμον, υἱὰ δ' ἔαξαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Λολλιανοῦ.

Στίχοι.

Ποσὶ προθύμοις ἔδραμε τρίβον τέλους,
Ὁ Λολλιανός, οὗ ποσίκρουστον τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀβουδίου.

Στίχοι.

Ἀβουδίμω μάχαιρα πρόξενος τέλους,
Αὕτη δὲ τούτῳ πρόξενος καὶ τοῦ στέφους.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωιδὴ ζ'. Τῆς Θεοτόκου.
Ὁ εἰσμός

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας,
καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ,
τῇ πίστει τῆς Τριάδος,
τὴν φλόγα τῆς καμίνου,
κατεπάτησαν ψάλλοντες·
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν,
ὡς ἠθέλησας, Σῶτερ, οἰκονομήσασθαι,
ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου,
κατώκησας τῷ κόσμῳ,
ἦν προστάτιν ἀνέδειξας·
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους,
ὄν ἐγέννησας, Μῆτερ ἀγνή, δυσώπησον,
ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων,
ψυχῆς τε μολυσμάτων,
τούς ἐν πίστει κραυγάζοντας·
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας,

καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας, τὴν σὲ κυήσασαν,
καὶ πύργον ἀσφαλείας,
καὶ θύραν μετανοίας,
τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας·
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας,
καὶ ψυχῶν ἀρρώστίας, Θεογεννήτρια,
τῶν πόθῳ προσιόντων,
τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ,
θεραπεύειν ἀξίωσον,
ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Τῶν Ἁγίων. Παῖδες Ἑβραίων.

Ῥάβδοις συντρίβων σοῦ τὸ σῶμα,
ὁ παράνομος, θεόφρον Ἰουλίττα,
λογισμοῦ τὸ στερρόν,
ἐσάλευσεν οὐδόλως·
ῥάβδον καὶ γὰρ δυνάμεως,
τὸν Σταυρὸν Χριστοῦ κατεῖχες.

Ὅμβροις αἱμάτων ἐκχυθεῖσιν,
ἐγκατέσβεσαν τὸ πῦρ τῆς ἀθεΐας,
οἱ Χριστοῦ Ἀθληταί,
κραυγάζοντες προθύμως·
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φέρουσα, Μάρτυς, ἐν ἀγκάλαις,
ὄν ἐκύησας ἐπέστης τῷ σταδίῳ,
καὶ διπλοῦν τὸν καλόν,
ἐτέλεσας ἀγῶνα,

ἀναβοῶσα· Κύριε,
ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ῥήμασι σοῖς ἀκολουθοῦντες,
μακαρίζομεν αἱ γλῶσσαι πᾶσαι Κόρη,
μακαρίου Θεοῦ,
Μητέρα σε δειχθεῖσαν,
τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας,
μακαρίους ἐκτελοῦντα.

**Ωιδὴ η΄. Τῆς Θεοτόκου.
Ὁ εἰρμός**

Τὸν Βασιλέα,
τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι,
στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Τροπάρια

Τοὺς βοηθείας,
τῆς παρὰ σοῦ δεομένους,
μὴ παρίδης, Παρθέने, ὑμνοῦντας,
καὶ ὑπερυψοῦντας,
σέ, Κόρη, εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων
τὸ δαψιλές, ἐπιχέοις,
τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε, Παρθέने,
καὶ ὑπερυψοῦσι
τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Τὰς ἀσθενείας μου,
τῆς ψυχῆς ἰατρούοις,
καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας, Παρθένε,
ἵνα σὲ δοξάζω,
τὴν Κεχαριτωμένην.

Τῶν πειρασμῶν σύ,
τὰς προσβολὰς ἐκδιώκοις,
καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους, Παρθένε·
ὅθεν σε ὑμνοῦμεν,
εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἁγίων. Νικηταὶ τυράννου.

Οἱ φαιδροὶ ἀστέρες,
ἐν τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας,
ἀπλανῶς πηχθέντες,
καὶ τὴν γῆν τοῖς θαύμασι φωταγωγοῦντες,
εὐσεβῶς τιμῶνται,
ὑπὸ πάντων σήμερον,
τῶν ὑμνολογούντων,
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέον ὥσπερ κλάδον,
ρίζα θεοφύτευτος οὔσα θεόφρον,
τὸν σεπτὸν σου γόνον,
φέρουσα, ἐμάρανας τῆς ἀσεβείας,
τὰ φυτὰ βοῶσα,
σὺν αὐτῷ καὶ λέγουσα·
Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡσπερ μόσχον νέον,

δάμαλις ὑπάρχουσα ὡραιοτάτη,
Ἰουλίττα φέρεις,
Κήρυκον τὸν ἔνδοξον θυσίαν ζῶσαν,
τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἀμνῷ ἀνατείλαντι,
καὶ σφαγιασθέντι,
δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθεὶς ὁ Λόγος,
ἐκ τῶν παναχράντων σου αἱμάτων, Κόρη,
τοὺς προενενεγκότας,
πρὸς τὰ ἀλογώτατα τῆς σαρκὸς πάθη,
ἐπιγνώσει θεία, ἐθέωσεν ἄχραντε.
Ὅν ὑπερυψοῦμεν,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Ωιδὴ θ'. Τῆς Θεοτόκου.
Ὁ εἰρμός**

Κυρίως Θεοτόκον,
σὲ ὁμολογοῦμεν,
οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, Παρθένε ἀγνή,
σὺν Ἀσωμάτων χορείαις,
σὲ μεγαλύνοντες.

Τροπάρια

Ροήν μου τῶν δακρύων,
μὴ ἀποποιήσης,
ἢ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον,
ἀφηρηκότα, Παρθένε,

Χριστὸν κυήσασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν,
πλήρωσον, Παρθέने,
ἢ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα,
τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην,
ἐξαφανίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασία,
τῶν σοὶ προσφευγόντων,
γενοῦ, Παρθέने, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον,
καταφυγὴ τε καὶ σκέπη,
καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτῖσι,
λάμπρυνον, Παρθέने,
τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα,
τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον,
σὲ καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ,
τῷ τῆς ἀσθενείας,
ταπεινωθέντα, Παρθέने, θεράπευσον,
ἐξ ἀρρώστιας εἰς ῥῶσιν,
μετασκευάζουσα.

Τῶν Ἁγίων. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰαμα φέρει ἡ σορός,
τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων τῇ χάριτι,
τοῦ Θείου Πνεύματος,
ἐπαρδομένη· δεῦτε ἀρύσασθε,

καὶ ἀγιάσθητε ψυχάς,
καὶ νόσων καθάρθητε,
οἱ φιλομάρτυρες,
τὸν δοτῆρα τῶν καλῶν μεγαλύνοντες.

Ὡς ῥόδα ταῖς μαρτυρικαῖς,
ἐξηνθήσατε κοιλάσι, μακάριοι,
ὥς κρίνα εὖοσμα,
ὥς Παραδείσου θεῖα βλαστήματα,
μυρεψικὴν ὥς ἀληθῶς,
στάζοντα τερπνότητα,
καὶ τῶν πιστῶν τὰς ψυχάς,
εὐωδία μυστικῇ κατευφραίνοντα.

Στίγμασι τοῖς μαρτυρικοῖς,
ὠραιώθητε, καλλίνικοι Μάρτυρες,
καὶ τοῖς Ἀγγέλοις σαφῶς,
ὁμοιωθέντες Θεῷ παρίστασθε,
νίκης διάδημα τερπνόν,
λαμπρῶς περικείμενοι,
καὶ τοῖς τιμῶσιν ὑμᾶς,
ίλασμὸν ἁμαρτιῶν ἐξαιτούμενοι.
Ἡ Μάρτυς οἶά περ ἁμνάς,
ὥσπερ ἄρνα τὸν υἱὸν αὐτῆς φέρουσα,
λύκων ἀνάλωτος,
μέσον διῆλθε, καὶ εἰς οὐράνιον,
μάνδραν ἐσκήνωσεν ἀεὶ.
Τούτων παρακλήσεσι,
Κύριε, σῶσον ἡμᾶς,
τοὺς αὐτῶν τὴν ἱερὰν μνήμην σέβοντας.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός,
τὴν τυφλώπτουσαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι,
καὶ πονηροῖς λογισμοῖς,
ἀμαυρωθεῖσαν καὶ κινδυνεύουσαν·
καὶ ἐξελοῦ με πειρασμῶν,
κινδύνων καὶ θλίψεων,
ἵνα δοξάζω σε,
τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν καὶ κραταίωμα.

Ἐξαποστειλάριον.
Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν ἡλικίαν ἀτελής,
ἐν φρονήσει τελεία,
ὑπῆρξας θαυμαστότατα,
Κήρυκε ἀθλοφόρε,
σὺν μητρὶ τε γαλουχῷ,
Ἰουλίττη ἤρασθε,
τὸ τῆς ἀθλήσεως στέφος,
μετὰ πάντων Ἁγίων,
ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ ἡμεῖς,
τύχοιμεν τοῦ ἐλέους.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε παλάτιον τερπνόν,
Χαῖρε θρόνε Κυρίου·
Χαῖρε σκῆπτρον πανθαύμαστον,
Χαῖρε κούφη νεφέλη,
χρυσοῦν θυμιατήριον.
Χαῖρε Μήτηρ ἄχραντε,
τοῦ Βασιλέως καθέδρα.

Χαῖρε εὕδιε λιμήν,
καὶ προστάτις ἀπάντων,
Θεοκυῆτορ Παρθένε.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

*Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια γ',
δευτεροῦντες τὸ α'.*

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!
τὸν ὑπερήφανον νοῦν,
καὶ ἀρχέκακον δράκοντα,
εἰς χοῦν καταβέβληκε,
καὶ εἰς κόνιν ἐλέπτυνε,
τριετὲς βρέφος μητροφορούμενον,
δυνάμει θείᾳ, Χριστοῦ ῥωννύμενον·
καὶ ἐξουθένησεν,
ἀνδρικῶ φρονήματι, ὡς ἀδρανές,
στρουθίον παιζόμενον,
τὸν πολυμήχανον. (Δίς)

Μάρτυς Ιουλίττα ἔνδοξε,
σὺ ταῖς μητράσι λαμπρόν,
εὐσεβείας προβέβλησαι,
ἀκραιφνοῦς ὑπόδειγμα·
καὶ γὰρ ἔφερες ἡδιστα,
τὸν ἐκ λαγόνων σου συναθλοῦντά σοι,
ὁρᾷν τῷ αἵματι βαπτιζόμενον,
ἐγκαρτερήσασα,
μητρικὰ σπαράγματα, διὰ Χριστόν,
ᾧ συμβασιλεύουσα,

ἡμῶν μνημόνευε.

Μάρτυρες Χριστοῦ ἀήττητοι,
τὴν καρτερίαν ὑμῶν,
κατεπλάγησαν Ἄγγελοι,
δαίμονες κατέπτηξαν,
καὶ εἰδώλων οἱ πρόμαχοι,
θεομαχοῦντες ὑμῖν ἀντέστησαν,
καὶ ἐκλυθέντες, αἰσχροῶς ἡττήθησαν·
ὅθεν ἐγείραντες,
εὐσεβείας τρόπαιον,
παρὰ Χριστοῦ,
νίκης διαδήματι,
λαμπρῶς ἐστέφθητε.

Δόξα. Ἦχος δ΄.
Ἀνατολίου.

Ἀγάλλου τέρπου καὶ εὐφραίνου, Ἰκονιέων ἡ πόλις,
ὅτι ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησε καρπὸς εὐκλεής,
Ἰουλίττα ἡ πανεύφημος καὶ καλλίνικος μάρτυς,
καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ τίμιος παῖς, Κήρυκος ὁ φερώνυμος·
πᾶσαν γὰρ μηχανήν, τοῦ τυράννου Βελίαρ,
ἀνδρικῶς καταπατήσαντες,
τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀξίως ἐκομίσαντο,
κηρύξαντες λαοῖς, σέβεσθαι καὶ προσκυνεῖν τὴν Ἁγίαν
Τριάδα. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς παρῶρησῖα βοῶμεν, τῷ τούτους
δοξάσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν,
εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον,
καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε,
εὐλογημένη Θεοτόκε,
ἵνα σε δοξάζωμεν,
τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.
Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων ἡ
γ' καὶ ς'. Ὡδή, κλπ.

Ὁ Ἀπόστολος.
Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς.(κεφ.13,11)
Ἀδελφοί, ὅτε ἤμην νήπιος...

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.
Ζήτει Σάββατον ι'.Ματθαίου. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,
Προσῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες.

Κοινωνικόν.
Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἵνεσις.
Ἀλληλούϊα.